

EXPUNEREA DE MOTIVE

Legea nr. 554/2004 reprezintă cadrul legal în vigoare, în materia contenciosului administrativ, care generează o serie de principii și reguli imperative privind importanța și obligativitatea respectării accesului liber la justiție a fiecărui cetățean și de soluționare a problemelor litigioase, atunci când un drept subiectiv sau un interes legitim au fost lezate de o autoritate sau instituție publică (centrală sau locală).

În concret, prezenta propunere legislativă are ca scop general înlocuirea căii de atac a recursului cu cea a apelului din Legea nr. 554/2004, în contextul garantării egalității de șanse în materia administrării și contestării probelor în fața instanțelor de contencios administrativ.

Din aceste considerente, prima modificare legislativă propusă a art. 20 are ca obiectiv înlocuirea căii de atac a recursului cu apelul, scopul final fiind facilitarea actului de justiție și crearea unui cadru accesibil de atacare a hotărârii pronunțate de instanța de fond, corelativ cu menționarea acestui aspect la art. 10 privind competența instanțelor.

Oportunitatea acestei modificări vizează eliminarea limitelor de contestare a hotărârilor judecătorești, în materia contenciosului administrativ, doar pentru aspecte procedurale, specifice recursului, oferind posibilitatea încuviințării unui număr relevant de probe necesare judecării eficiente a cauzelor.

Astfel, conform Deciziei ÎCCJ (RIL) nr. 9 din 30 martie 2020 referitoare la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 470, art. 478 alin. (2) și a art. 479 alin. (2) din Codul de procedură civilă, prin raportare la art. 254 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în materia căii de atac a apelului, noțiunea de probă este redefinită, fiind acceptate „atât probele propuse în fața primei instanțe prin cererea de chemare în judecată sau întâmpinare, cât și acelea care nu au fost propuse în fața primei instanțe sau au fost propuse tardiv, iar în privința lor prima instanță de fond a constatat decăderea”.¹

În completare, propunerea de modificare a art. 20 alin. (1) și (2) a termenului specific căii de atac a apelului are ca scop asigurarea unui cadru egal și transparent, reclamantul având posibilitatea, într-un termen real, de a depune la dosar probele

¹ <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/227030>

nepropuse în fața primei instanțe, a probelor noi sau a probelor tardiv propuse în cadrul instanței de fond. Această modificare legislativă implică o rejudecare a cauzei, imperios necesară în contextul raporturilor juridice inegale între cetățeni, ca reclamânți, și autoritățile sau instituțiile publice, în calitate de pârâți. Cu privire la modificarea alin. (3) al articolului 20, scopul acestei propuneri confirmă compatibilitatea căii de atac a apelului cu materia contenciosului administrativ, prin responsabilizarea instanței de apel de a rejudeca complet cauza sau de a administra noi probe, în situația în care, din starea de fapt, rezultă necesitatea acestui aspect și de a garanta principiile contradictorialității și a dreptului la apărare în cadrul proceselor de contencios administrativ.

Nu în ultimul rând, propunerea de modificare legislativă a articolului 20, prin care calea de atac în materia contenciosului administrativ este apelul, reprezintă o măsură ce asigură administrarea corectă și echitabilă a probelor, având ca scop final echilibrul interesului public și a garantării respectării drepturilor subiective individuale ale fiecărui cetățean în materia contenciosului administrativ.

În privința propunerii de modificare a **art. 25 alin. (3)**, scopul intervenției legislative este acela de a uniformiza soluționarea litigiilor în căile de atac, evitând aplicabilitatea restrictivă a recursului în materia executărilor silite, atunci când instanța va stabili, în condițiile art. 892 din Codul de procedură civilă, despăgubirile pe care debitorul le datorează creditorului pentru neexecutarea în natură a obligației. Prin stabilirea apelului drept cale de atac ordinară, legiuitorul român va asigura posibilitatea readministrării probelor sau a administrării probelor noi în stabilirea cuantumului prejudiciului, fiind garantate în cadrul procesului atât legalitatea, cât și temeinicia. În mod excepțional, în ceea ce privește aplicarea prevederilor art. 24 alin. (3), calea de atac va rămâne tot Recursul, așa cum este reglementat în prezent, în considerarea și a prevederilor art. 906 Cod civil, care prevede garanții procesuale (alin. (5) al art. 906 Cod civil) pentru debitorul obligației.

Având în vedere argumentele prezentate, înaintez Parlamentului României, spre dezbateră și adoptare, prezenta propunere legislativă.

Inițiatori:

Gabriel Andronache, deputat PNL

Ioan Cupșa, deputat PNL

Radu Marin MOISIN, deputat PNL

KISS JAKOS DEPUTAT PNL

